

“मीठे बच्चे- तिम्नो सच्चा-सच्चा दीपावली त नयाँ दुनियाँमा हुन्छ, त्यसैले यो पुरानो दुनियाँका झुटा उत्सव आदि हेर्ने मन तिमीलाई हुन सक्दैन।”

प्रश्न:- तिमी होली हंस हौ, तिम्नो कर्तव्य के हो?

उत्तर:- हाम्रो मुख्य कर्तव्य हो एक बाबाको यादमा रहनु एवं सबैको बुद्धियोग एक बाबा सँग जुटाउनु। हामी पवित्र बन्छौं र सबैलाई बनाउँछौं। हामी मनुष्यलाई देवता बनाउने कर्तव्यमा सदा तत्पर रहनु छ। सबैलाई दुःखबाट मुक्त गरेर, गाइड बनेर मुक्ति, जीवन मुक्तिको मार्ग बताउनु छ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने जहाँ पा लिया है...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बच्चाहरूले भन्छन् हामीले स्वर्गको राजाईको वर्सा प्राप्त गर्छौं। त्यसलाई कहिल्यै कसैले जलाउन सक्दैन, कसैले छिन्न सक्दैन, त्यो वर्सा हामीबाट कसैले जितेर लैजान सक्दैन। आत्मालाई बाबाबाट वर्सा प्राप्त हुन्छ, यस्ता बाबालाई अवश्य माता-पिता पनि भनिन्छ। माता-पितालाई पहिचान गर्न सक्ने नै यस संस्थामा आउन सक्छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- म बच्चाहरूको सम्मुख प्रत्यक्ष भएर पढाउँछु, राजयोग सिकाउँछु। बच्चाहरू आएर बेहदका बाबालाई आफ्नो बनाउँछन्, जीवन छँदै। धर्मपुत्र जीवन छँदै बनाइन्छ। हजुर हाम्रो हुनु हुन्छ, हामी हजुरका हौं। तिमी मेरो किन बनेका हौ? भन्दछौ- बाबा, हजुर सँग स्वर्गको वर्सा लिन हामी हजुरका बनेका हौं। ठिक छ, यस्ता बाबा सँग कहिल्यै पनि सम्बन्ध विच्छेद नगर। नत्र परिणाम के होला? स्वर्गको राजाईको पूरा वर्सा तिमीले पाउन सक्नेछैनौ। बाबा-मम्मा महाराजा-महारानी भन्नुहुन्छ हैन, त्यसैले पुरुषार्थ गरेर यति धेरै वर्सा प्राप्त गर्नु छ। तर बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै फेरि छोडिदिन्छन्। फेरि गएर विकारमा फँस्छन् वा नर्कमा गिर्छन्। हेल नर्कलाई, हेभन स्वर्गलाई भनिन्छ। भन्छन् हामी सदा स्वर्गको मालिक बन्नको लागि बाबालाई आफ्नो बनाउँछौं किनकि अहिले हामी नर्कमा छौं। हेविनली गड फादर, जो स्वर्गका रचयिता हुनु हुन्छ, उहाँ नआएसम्म कोही स्वर्गमा जान सक्दैन। उहाँको नाम नै हो स्वर्गका रचयिता। यो पनि तिमीलाई अहिले थाहा छ। बाबाले भनिरहनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीहरूले सम्झन्छौ, अवश्य बाबाबाट वर्सा प्राप्त गर्नको लागि हामी बाबा सँग आएका छौं, ५ हजार वर्ष पहिला जस्तै। तर फेरि पनि चल्दा-चल्दै मायाको तुफानले एकदम बर्बाद गरिदिन्छ। फेरि पढाइ छोडिदिन्छन्, अर्थात् मर्छन्। ईश्वरको बनेर फेरि यदि हात छोडिदियो भने मानौं नयाँ दुनियाँबाट मरेर पुरानो दुनियाँमा गयो। स्वर्गका रचयिताले नै नर्क दुःखबाट मुक्त गराएर फेरि गाइड बनेर स्वीट साइलेन्स होम (मीठो प्यारो शान्तिधाम)मा लैजानु हुन्छ, जहाँबाट हामी आत्माहरू आएका हौं। फेरि स्विट हेविनको (मीठो प्यारो स्वर्ग) राजाई दिनु हुन्छ। दुई कुरा दिन बाबा आउनु हुन्छ- गति एवं सद्गति। सत्ययुग हो सुखधाम, कलियुग हो दुःखधाम एवं जहाँबाट आत्माहरू आउँछन् त्यो हो शान्तिधाम। यहाँ बाबा हुनु हुन्छ नै शान्तिदाता, भविष्यको लागि सुखदाता। यो अशान्त देशबाट पहिला शान्ति देशमा जानेछौं। त्यसलाई मीठो प्यारो शान्तिधाम भनिन्छ, हामी रहने नै त्यही हो। यो आत्माले भन्छ, हाम्रो शान्तिधाम त्यो हो

२०७५ कार्तिक २२ बिहीबार ८-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
फेरि हामी जसले यस समय यो ज्ञान पढ्छौं त्यसबाट हामीलाई स्वर्गको राजधानी प्राप्त हुन्छ। बाबाको
नाम नै हो स्वर्गका रचयिता, मुक्तिदाता, गाइड, ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर। रहमदिल पनि हुनु
हुन्छ। सबै प्रति दया गर्नुहुन्छ। तत्त्वलाई पनि दया गर्नुहुन्छ। सबै दुःखबाट छुट्छन्। दुःख त जनावर आदि
सबैलाई हुन्छ हैन! कसैलाई पिट्यो भने दुःख हुन्छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— मनुष्य मात्र त के सबैलाई
दुःखबाट मुक्त गर्छु। तर जनावरलाई त लैजान्नु। यो मनुष्यको कुरा हो। यस्ता बेहदका पिता एक मात्रै हुनु
हुन्छ अरू सबैले त दुर्गतिमा लैजान्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बेहदका बाबाले नै स्वर्गको वा
मुक्तिधामको उपहार दिनु हुन्छ। वर्सा दिनु हुन्छ नि। सबै भन्दा उच्च एक बाबा हुनु हुन्छ। सबै भक्तहरूले
उहाँ भगवान् बाबालाई याद गर्छन्। क्रिश्चियनहरूले पनि परमात्मालाई याद गर्छन्। स्वर्गका रचयिता
परमपिता परमात्मा हुनु हुन्छ शिव। उहाँ नै ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर हुनु हुन्छ। यसको अर्थ पनि
तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। कोही त बिलकुल यस्ता छन् जो जति नै
ज्ञान शृङ्गार गर फेरि पनि विकारमा गिर्नेछन्, फोहोरी दुनियाँ देख्नेछन्।

कतिपय बच्चाहरू दीपावली हेर्न जान्छन्। वास्तवमा हाम्रो बच्चाहरूले यो झुट्टो दीपावली हेर्न
सकदैनन्। तर ज्ञान छैन भने त मन हुन्छ। तिम्रो दीपावली त हुन्छ सत्ययुगमा, जब तिमी पवित्र बन्छौ।
तिमी बच्चाहरूले बुझ्नु पर्छ, बाबा आउनु हुन्छ नै मीठो प्यारो परमधाम वा मीठो प्यारो स्वर्गमा
लैजान। जसले राम्रो सँग पढ्नेछ धारण गर्नेछ, उही स्वर्गको राजधानीमा आउँछ। तर तकदिर पनि हुनु
पर्छ नि। श्रीमत्तमा नचल्ने हो भने श्रेष्ठ बन्दैनन्। यो हो नै श्री शिव भगवानुवाच। जबसम्म मनुष्यलाई
पिताको पहिचान मिल्दैन तबसम्म भक्ति गरिरहन्छन्। जब निश्चय पक्का हुन्छ त्यसपछि त फेरि भक्ति
आफैं छुट्नेछ। तिमी हौ परमपवित्र। परमपिता परमात्माको निर्देशन अनुसार सबैलाई पवित्र बनाउँछौ।
तिनीहरूले त केवल हिन्दूहरू वा मुसलमानहरूलाई क्रिश्चियन बनाउँछन्। तिमीले त आसुरी मनुष्यलाई
पवित्र बनाउँछौ। जब पवित्र बन्छौ तब स्वर्ग वा परमधाममा जान सक्छौ। एक बाबा दोस्रो न कोही (नन
बट वन), तिमीले केवल एक बाबा बाहेक अरू कसैको याद गर्दैनौ। एक बाबाबाट नै वर्सा प्राप्त हुने
भएपछि अवश्य उहाँ एक बाबालाई नै याद गर्नेछौ। तिमीले पवित्र बनेर अरूलाई पवित्र बनाउन मदत
गर्छौ। ती क्रिश्चियन नन्स (ब्रह्मचारी महिला) ले कसैलाई पवित्र बनाउँदैनन्, न आफू समान ब्रह्मचारिणी
बनाउँछन्। केवल हिन्दूबाट क्रिश्चियन बनाउँछन्। तिमी पवित्र ब्रह्मचारिणीले पवित्र पनि बनाउँछौ र सबै
आत्माहरूको एक परमपिता परमात्मा सँग बुद्धियोग पनि जुटाउँछौ। गीतामा पनि छ नि— देह सहित
देहका सबै सम्बन्धलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। फेरि ज्ञान धारण गर्नाले नै
राजाई मिल्छ। बाबाको यादबाट नै सदा स्वस्थ बन्छौ एवं ज्ञानबाट सदा सम्पन्न बन्छौ। बाबा त हुनु हुन्छ
नै ज्ञानका सागर। सबै वेद-शास्त्रको सार बताउनु हुन्छ। ब्रह्माको हातमा शास्त्र देखाउँछन् नि। यी उनै
ब्रह्मा हुन्। शिवबाबाले यिनका माध्यमबाट सबै वेद शास्त्रहरूको सार सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ
ज्ञानका सागर। यिनीद्वारा तिमीलाई ज्ञान प्राप्त प्राप्त भइरहन्छ। तिमीद्वारा फेरि अरूलाई मिलिरहन्छ।

कति बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा, हामीले यो रूहानी अस्पताल खोल्छौं, जहाँ रोगी मनुष्य आएर निरोगी
बन्छन् र स्वर्गको वर्सा लिन्छन्, आफ्नो जीवन सफल गर्नेछन्, धेरै सुख पाउँछन्। उनलाई यति सबैको

२०७५ कार्तिक २२ बिहीबार ८-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन आशीर्वाद अवश्य मिल्छ। बाबाले त्यति बेला पनि सम्झाउनु भएको थियो— गीता, भागवत, वेद, उपनिषद् आदि सबै जति पनि भारतवर्षका शास्त्रहरू छन्, यी शास्त्रहरू अध्ययन गर्नु, यज्ञ, तप, व्रत, नियम, तीर्थ आदि गर्नु यी सबै भक्तिमार्गका सामग्रीरूपी मही जस्तै हुन्। एकै श्रीमत भगवत गीताका भगवानबाट मख्खन प्राप्त हुन्छ। श्रीमत भगवत गीताको पनि खण्डन भएको छ, जो ज्ञानसागर पतित-पावन निराकार परमपिता परमात्माको सट्टामा श्रीकृष्णको नाम राखेर मही बनाइदिएका छन्। यो एउटै कति ठूलो भूल हो। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानसागरले प्रत्यक्ष (डाइरेक्ट) ज्ञान दिइरहनु भएको छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ— यो सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ, सृष्टिरूपी कल्पवृक्षको वृद्धि कसरी हुन्छ? तिमी ब्राह्ममण हौ शिखा (चोटी), शिवबाबा हुनु हुन्छ ब्राह्मणहरूको पिता। फेरि ब्राह्मणबाट देवता फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छौ। यो भयो बाजोली। यसलाई ८४ जन्मको चक्र भनिन्छ। वेद सम्मेलन गर्नेलाई पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ। भक्ति हो मही, ज्ञान हो नौनी (मख्खन)। जसबाट मुक्ति-जीवन मुक्ति प्राप्त हुन्छ। यदि तपाईंलाई विस्तारमा ज्ञान बुझ्नु छ भने धैर्यवत् भएर सुन्नुहोला। ब्रह्माकुमारीहरूले हजुरलाई सम्झाउन सक्छन्। शास्त्रमा लेखिएको छ भीष्म पितामह, अश्वत्थामा आदिलाई पछि गएर यी बच्चाहरूले ज्ञान दिएका हुन्। अन्तमा यो सबै बुझ्नेछन्— यिनीहरूले त ठिकै भन्छन्। अन्तमा आउँछन् अवश्य। तिमीले प्रदर्शनी गर्छौ, कति हजारौं मनुष्य आउँछन् तर निश्चयबुद्धि सबै कहाँ बन्छन् र! करोडौंमा कोही नै निस्कन्छन् जो राम्रो सँग बुझेर निश्चय गर्छन्। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे लक्की ज्ञान सिताराहरूप्रति माता-पिता बापदादाको नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पवित्र बनेर आफू समान पवित्र बनाउनु छ। एक बाबा सिवाय कसैको पनि याद गर्नु छैन।
- २) अनेक आत्माहरूको आशीर्वाद लिनको लागि रूहानी अस्पताल खोल। सबैलाई गति-सद्गतिको मार्ग बताऊ।

वरदानः— निश्चयबुद्धि बनेर लौकिकमा अलौकिक भावना राख्ने डबल सेवाधारी ट्रस्टी भव

कति बच्चाहरू सेवा गर्दा-गर्दा थाकेर सोच्दछन्— यो त कहिल्यै परिवर्तन नै हुँदैन। यस्तो निराश नबन। निश्चयबुद्धि बनेर, मेरोपनको सम्बन्धबाट न्यारा भएर चल्दै गर। कुनै कुनै आत्माहरूको भक्तिको हिसाब चुक्ता हुनमा केही समय लाग्छ, त्यसैले धैर्य गर, साक्षीपनको स्थितिमा स्थित भएर, शान्ति र शक्तिको सहयोग आत्माहरूलाई दिइराख। लौकिकमा अलौकिक भावना राख। डबल सेवाधारी, ट्रस्टी बन।

स्लोगनः— आफ्नो श्रेष्ठ वृत्तिले वायुमण्डललाई श्रेष्ठ बनाउनु नै सच्चा सेवा हो।

१- यो ईश्वरीय सतसङ्ग सामान्य सतसङ्ग होइन

हाम्रो यो जुन ईश्वरीय सतसङ्ग हो, सामान्य (कमन) सतसङ्ग होइन। यो हो ईश्वरीय विद्यालय, कलेज। जुन कलेजमा नियमित अध्ययन गर्नु छ। अरू त केवल सतसङ्ग गर्छन्, केही बेर त्यहाँ सुन्छन् फेरि जस्ताको तस्तै बन्छन् किनकि त्यहाँ कुनै नियमित पढाइ पढ्न पाइँदैन, जहाँबाट कुनै प्रारब्ध बनोस्। त्यसैले हाम्रो सतसङ्ग सामान्य सतसङ्ग होइन। हाम्रो त ईश्वरीय कलेज हो, जहाँ परमात्मा बसेर हामीलाई पढाउनु हुन्छ र हामीले त्यो पढाइलाई पूरा धारणा गरेर उँच पद प्राप्त गर्छौं। जसरी विद्यालयमा शिक्षकले दिनहुँ पढाएर उपाधि (डिग्री) दिन्छन् त्यस्तै यहाँ पनि स्वयं परमात्माले गुरु, पिता, शिक्षकका रूपमा हामीलाई पढाएर सर्वोत्तम देवी-देवता पद प्राप्त गराउनु हुन्छ। त्यसैले यो विद्यालयमा भर्ना हुन आवश्यक छ। यहाँ आउनेले यो ज्ञान अवश्य बुझ्नु छ, यहाँ कुनचाहिँ शिक्षा प्राप्त हुन्छ? यो शिक्षालाई प्राप्त गर्नाले हामीलाई के प्राप्ति होला। हामीले त जानिसकेका छौं कि हामीलाई स्वयं परमात्मा आएर डिग्री पास गराउनु हुन्छ र फेरि एकै जन्ममा सारा कोर्स पूरा गर्नु छ। त्यसैले जसले सुरुबाट लिएर अन्त्यसम्म यो ज्ञानलाई पूरा पढ्छ त्यो नै पूरा पास हुन्छ, तर जो कोर्सको बीचमा आउँछन् उनीहरूले त्यति ज्ञान लिने छैनन्, उनलाई के थाहा पहिलाको कोर्स के चल्यो? त्यसैले यहाँ नियमित पढ्नु छ, यस ज्ञानलाई जान्नाले नै अगाडि बढिन्छ त्यसैले नियमित अध्ययन गर्नु छ।

२- परमात्माको सच्चा बच्चा बनेर कुनै संशयमा आउनु हुँदैन

जब परमात्मा स्वयं यस सृष्टिमा आउनु भएको छ भने उहाँ परमात्मालाई हामीले पक्का हात दिनु छ तर पक्का सच्चा बच्चाले नै बाबालाई हात दिन सक्छ। यहाँ बाबाको हात कहिल्यै नछोड्नु, यदि छोड्यौ भने फेरि अनाथ बनेर कहाँ जान्छौ! जब परमात्माको हात समात्यौ भने फेरि सूक्ष्ममा पनि यस्तो संकल्प गर्नु हुँदैन- मैले छोडिदिउँ वा संशय हुनु हुँदैन। थाहा छैन मैले पार लगाउँला कि नलगाउँला, कोही यस्ता पनि बच्चाहरू छन् जसले पितालाई नचिनेका हुनाले पिताका सामुन्ने पनि आउँछन् र यस्तो पनि भनिदिन्छन्- हामीलाई कसैको परवाह छैन। यदि यस्तो ख्याल आयो भने त त्यस्ता नालायक बच्चाको सम्हाल पिताले कसरी गर्नुहोला, त्यसपछि त मानौं जसरी पनि गिन्यो किनकि मायाले त गिराउने धेरै कोशिस गर्छ किनकि परीक्षा त अवश्य लिन्छ- कतिसम्म योद्धा बलवान् पहलवान छ। अहिले यो पनि आवश्यक छ, जति जति हामी प्रभु सँग बलवान् बन्दै जान्छौं त्यति माया पनि बलवान् बनेर हामीलाई गिराउने कोशिस गर्नेछ। जोडी पूरा हुन्छ जति प्रभु बलवान् हुनु हुन्छ मायाले पनि त्यत्तिकै बल देखाउँछ, तर हामीलाई त पक्का निश्चय छ अन्त्यमा परमात्मा महान् बलवान् हुनु हुन्छ र अन्त्यमा उहाँकै विजय हुन्छ। श्वास-श्वास यो विश्वासमा टिक्नु छ, मायाले आफ्नो बल देखाउन्छ, उसले प्रभुका अगाडि आफ्नो कमजोरी देखाउँदैन, एकपटक पनि कमजोर बन्यो भने समाप्त हुन्छ, त्यसैले मायाले आफ्नो शक्ति देखाए पनि हामीले मायापतिको हात छोड्नु छैन, जसले त्यो हात पूरा समात्छ सम्झ, उसैको विजय हुन्छ। जब परमात्मा हाम्रो मालिक हुनु हुन्छ भने हात छोड्ने संकल्प आउनु हुँदैन। परमात्मा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! जब म स्वयं समर्थ छु भने मेरो साथमा हुँदा तिमी पनि अवश्य समर्थ बन्छौ। बच्चाहरूले बुझ्यौ!